

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.500/2011/11.szám

A Kúria a Dr. Csilléry Alexandra (....) és Dr. Bácsi Hajnalka (....) ügyvédek által képviselt felperes neve (....) felperesnek a Zámboriné dr. Királdi Klára jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2011. március 2. napján kelt 6.K.27.653/2009/16. számú ítélete ellen a felperes által 17. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 6.K.27.653/2009/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 114.000 (száztizennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság a felperesnél 2004-2006. évekre személyi jövedelemadó (a továbbiakban: szja) adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revíziós jegyzőkönyvben rögzítette, hogy becslést alkalmaz, és pénzforgalmi mérleget állított fel.

Az ellenőrzés eredményeként hozott elsőfokú határozatban az adóhatóság a felperes terhére 2005. évre 1.558.336 Ft adóalap után 286.154 Ft, 2006. évre pedig 5.675.287 Ft adóalap után 1.614.178 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, kötelezte ennek megfizetésére, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. Határozatának indokolása szerint akként módosította a pénzforgalmi mérleget, hogy 2004. évre nyitó pénzkészletként 2.000.000 Ft-ot fogadott el, a bevételek és kiadások egybevetése alapján pedig azt állapította meg, hogy a felperesnek 752.128 Ft a

fedezettöbblete. 2005. évre ezért a 752.128 Ft-ot tekintette nyitópénzkészletnek, a nem önálló tevékenységből származó jövedelmet 399.000 Ft-ban, levont munkavállalói járulékot 3.990 Ft-ban, az egyéb levonásokat 49.875 Ft-ban, a megélhetési kiadásokat pedig 592.284 Ft-ban állapította meg. Rögzítette a gépkocsi vásárlások és értékesítések kapcsán felmerült kiadásokat, bevételeket, és mindezek alapján a felperes javára 1.412.315 Ft fedezettöbbletet állapított meg. 2006. évre ez utóbbi összeget vette figyelembe nyitópénzkészletként. A felperes 2006. évi pénzforgalmi mérlegében ezen felül, nem önálló tevékenységből származó jövedelemként 825.027 Ft-ot, gépkocsi értékesítésből 650.000 Ft-ot, tehát összesen 2.887.342 Ft-ot vett figyelembe, kiadásként pedig, amelyek levonásokból és megélhetésre fordított összegekből, 4 gépkocsi vásárlásából, regisztrációs adókból és cégalapításból tevődtek össze, összesen 7.457.602 Ft-ot. A 2006. évi bevételek és kiadások egybevetése alapján a felperes terhére 2006. évre 4.570.260 Ft forráshiányt állapított meg. Az elsőfokú adóhatóság határozatában a 2005. évi adókülönbözetet a személyi jövedelemadóról szóló 2005. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Sza.tv.) 3. §-ára, 4. § (1) és (2) bekezdéseire, 29. §-ára, 24-31. §-aira, továbbá az 58. § (2) bekezdésére alapította. A 2006. évi adófizetési kötelezettség kapcsán is hivatkozott e törvényhelyekre azzal, hogy ezt az összevonás alá eső jövedelemre, az ingó vagyontárgy értékesítéséből származó különadózó jövedelemre és a becsléssel megállapított adóalapra figyelemmel írta elő.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2009. augusztus 11. napján kelt ... számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott az ügy érdemi döntésére is kiható lényeges eljárási és anyagi jogszabálysértésekre.

A megyei bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

2005. évben a felperesnek ingó (gépkocsi) értékesítésből származott bevallani elmulasztott jövedelme. 2006. évben is keletkezett ilyen jövedelme, és kiadásai jelentős mértékben meghaladták a nem önálló tevékenységből, gépkocsi értékesítésből származó bevételeit, ezért került sor becslés alkalmazására. Az adókülönbözeti elírására, az adóbírság kiszabására, késedelmi pótlék felszámítására megalapozottan és jogszerűen került sor. Nem történt olyan mulasztás, illetve eljárási jogszabálysértés, amely az ügy érdemére is kihatott volna. Az alperes a rendelkezésére álló, illetve általa beszerzett adatokat okszerűen mérlegelte, fennállt a becslés jogalapja, a pénzforgalmi mérleg is „helytálló és megalapozott. Az alkalmazott módszer az adó alapját egyértelműen valószínűsíti”. A felperes által előadottak nem indokolták kiegészítő jegyzőkönyv

felvételét. 2005. évre az adóhatóság - a felperes érvelésével ellentétben - nem alkalmazott becslést, erre az évre az ingóértékesítés jövedelmét írta elő adókülönbözetként. Az alperes határozatának 8. oldalán, az indokolásban tévesen került forráshiányként feltüntetésre a 2005. évre megállapított forrástöbblet összege, a rendelkező részben azonban az adóalap és az adókülönbözet összege helytállóan szerepel, és a regisztrációs adó is minden tételnél figyelembe vételre került. Ennél fogva az alperesi érdemi döntés e tekintetben is jogszerű. 2006. évre éves szinten helytállóan állapította meg a bevételeket és a kiadásokat az alperes. A közúti közlekedési, igazgatási, hatósági eljárások díjai tekintetében pedig a felperes nem tárt a hatóság elé olyan számlát vagy bizonylatot, amelyek alapján a hivatkozott díjak költségei értékelhetők lettek volna. A felperes a peres eljárás során nem bizonyította a keresettel támadott határozatok jogszabálysértő voltát.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 3. §-ban, 4. §-ban, 213. § (1) bekezdésében, 215. §-ában, 221. § (1) bekezdésében, a Pp. 339/B. §-ában, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2. § (3) bekezdésében, 50. § (3) bekezdésében foglaltaknak. Előadása szerint az alperes a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Az elsőfokú bíróság pedig jogsértően mellőzte, illetve nem teljes körűen vizsgálta meg az eljárási határidőkkel, a regisztrációs díj összegszerűségével, a becslési eljárásra vonatkozó szabályok megsértésével kapcsolatos álláspontját, és a közúti közlekedési, igazgatási, hatósági eljárás díjairól szóló 29/2004. (VI.16.) BM rendelet szabályaira alapított érvelését, amely jelentős kiadások elszámolására, és az alperes által elmulasztott tényállás tisztázási kötelezettségre vonatkozott.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (Pp.275. §, BH2002.29.).

A Pp. 339. § (1) bekezdése szerinti szabályozásból következően csak az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényes eljárási

jogszabálysértés adhat alapot a keresettel támadott közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezésére, új eljárásra kötelezésére. Az elsőfokú bíróság - a felperes érvelésével ellentétben - érdemben elbíráltta a felperesnek az eljárási határidőkkel, továbbá kiegészítő jegyzőkönyvvel kapcsolatos kereseti érvelését, és a jogerős ítélet 13. oldalán helytálló, jogszerű indokát adta annak, hogy ezek kapcsán miért nem állapítható meg ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértés.

A perben keresettel támadott adófizetési kötelezettséget előíró határozatok nem mérlegelési jogkörben hozott határozatok, ezért ezek elbírálására nem a Pp. 339/B. §-a szerinti szabályozás az irányadó. A felperes tehát tévesen hivatkozott ez utóbbi törvényhely megsértésére.

Az elsőfokú bíróság - a felperes érvelésével ellentétben - érdemben foglalkozott az alperes tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségével, illetőleg ennek teljesítésével, és e körben nemcsak részletező, hanem összegezõ - jogszerű - megállapításokat is tett a jogerős ítélet 12. oldalán, illetve 14. oldalán. Megjegyzi e körben a Kúria, hogy az adóügyi perben egyébként sem a Ket., hanem az Art. szabályai az irányadók, mivel ezek a Ket-hez képest speciális szabályozást rögzítenek.

A felülvizsgálati kérelemben kifejtettekre figyelemmel rámutat a Kúria arra, hogy az alperes a felperes terhére 2004. évre adóhiánynak minősülő adókülönbözetet nem állapított meg. 2005. évre pedig - a felek által nem vitatottan, jogerős ítéletben is rögzítetten - az adókülönbözetet az alperes nem becslés alapján, hanem az Szja. tv. 3. §, 4. § (1) és (2) bekezdése, 24-31. §, 29. §-a és 58. §-a szerinti szabályozásra figyelemmel írta elő, a bevallásban közölt adatokra és az ingó vagyontárgyak átruházásából származó jövedelemre figyelemmel. Az ingó vagyontárgyak (gépkocsi eladások) átruházásából származó jövedelemmel szemben pedig költségként csak az Szja.tv. 58. § (2) bekezdése, illetve (4) bekezdése szerinti összegek számolhatók el. A megszerzésre fordított összeget, az ennek kapcsán felmerült kiadásokat a jogszabály kogens (kötelező) rendelkezése értelmében az adózónak kell igazolnia számviteli dokumentummal (szerződéssel, számlával, nyugtával, elismervénnyel... stb.). Költség elszámolására pusztán a jogszabályi rendelkezésekre való hivatkozás alapján - ennek tényleges megtörténtét igazoló, felperes nevére szóló dokumentumok hiányában - nem kerülhet sor. Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében iratszerűen utalt arra, hogy a felperes a közigazgatási és a peres eljárás során sem csatolt be olyan bizonyítékot, amely alkalmas lett volna az ingó vagyontárgyak átruházásából származó jövedelem további csökkentésére, egyéb jogcímenek (jogerős ítélet 14. oldal (1) bekezdése).

Az első fokú bíróság ítéletében - bár a keresetet teljes körűen elutasította - nem adott részletes indokolást arra nézve, hogy miért nem fogadja el a regisztrációs díj összegszerűségével kapcsolatos, első fokú határozat 12-13., illetve 15. oldalán található adatok ellentmondásosságára vonatkozó felperesi érvelést. Ezt azonban a Kúria - a Pp. 275. § (3) bekezdése szerinti szabályozásra figyelemmel - nem tekintette az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges eljárási jogszabálysértésnek. Ennek indoka pedig az, hogy az alperesi érdemi döntés e tekintetben is megalapozott és jogszerű. Alaptalan az e körben előterjesztett felperesi érvelés, mivel - a rendelkezésre álló adatok szerint - a felperes 2005. évben 882.00 Ft (660.000 + 252.000 Ft) regisztrációs adót fizetett meg három gépkocsi értékesítése után. A 252.000 Ft azonban nem a vagyonmérlegben szereplő gépkocsik értékesítéséhez kapcsolódó költség, ezért ezzel az ez évi jövedelem nem csökkenthető, viszont ezt az összeget a kiadási oldalon, mint ténylegesen kifizetett szerepeltetni kellett. A felperes 2005. évi adófizetési kötelezettsége tehát megalapozottan került megállapításra, és ebből következően a 2006. évi nyitó tételét is helytállóan rögzítette az alperes.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítélet - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján- hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990.évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdésében, és a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2012. június 14.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr.Kurucz Krisztina sk. bíró